

Váš názor na občanský sektor – co si o něm myslíte?

Již biliony let bojuje podhoubí života o své genetické zájmy. Později jde o přežití druhů, a poté o sexuální předání prvků individuality. Rveme se všemi prostředky — násilím, lstí či útekem — o život, o potravu, o samce a o samičky, o bezpečí potomků, starých a nemocných, o osobní majetek, o nadřazenost či protekci, o uplatnění svých zvláštních schopností a o přístup ke schopnostem jiných.

Výsledkem generačních přežití je, že očekávání pravděpodobných výsledků těchto bojů a soubojů jsou uloženy geneticky a kulturně. Pro skupiny bývá úspěšnější nahradit vraždy vyhrožováním, brutalitu komunikací, souboje hierarchií a náhodné výměny stabilní specializací.

Již u zvířat je snadné vidět rituály domáhající se práv teritoriálních, sexuálních, rodičovských, dětských, vlastnických, dědických, petičních a domovských. V poslední vteřině geologického času lidská společnost prošla od kmenové, kastovní, stavovské a měšťanské definice práv k definici tzv. občanské.

Po Magna Chartě a francouzské revoluční definici pojmu občanství rozlišujeme mezi dvěma druhy hájení svobod.

První je liberalismus individuální, kdy jde o zaručení tolerance osobního majetku, soukromí, rodiny, a účasti jednotlivce ve společenském rozhodování. Sem patří i právo projevu a právo volební.

Druhý liberalismus je kolektivní. Základní zde je právo se sdružovat pro prosazování společných zájmů všeho druhu.

Politické strany jsou druhem občanských sdružení, jejichž zájmem je získání politické moci, tj. schopnosti všeobecně určovat a rituálně či brutálně vnučovat definici práv individuálních i sdružovacích.

To vše je občanská společnost. Nechť zde žije a vzkvétá.

Richard Jung